ΕΤΟΣ Δ.— ΑΡΙΘ. 521 **Τιμᾶται λεπτὰ 10** ΤΡΙΤΗ 12 ΙΟΥΛΙΟΥ 1883

ΜΗΧΑΝΕΞΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ: Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — Ἐν τῷ ἐξωτ. φρ. 30
ΑΓΓΕΛΙΑΙ: ἅπαξ ἢ δίς, λ. **40**, τρὶς ἕως ἑξάκις λ. **20**, κατὰ μῆνα λ. **15**, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. **10**.
ΓΡΑΦΕΙΟΝ, **ὁδὸς Μουσῶν**, *Ἀριθ.* 6, *ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος.* —
Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Σήμερον πωλεῖται

εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ διανέμεται εἰς τοὺς συνδρομητὰς τὸ Ε' φυλλάδιον τοῦ

ΚΥΡΙΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ

Η ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΤΟΥ Κ. ΡΑΛΛΗ

δὲν εἶνε γεγονὸς ὅπερ δύναται νὰ παρέλθῃ ἀπαρατήρητον. Ὁ κ. Ράλλης δὲν ἦτο τυχαῖον μέλος τῆς κυβερνήσεως, ἀλλ' οὔτε τοῦ κόμματος τοῦ κ. Τρικούπη. Ἡ ὑπαρξιγία ἐν τῷ κόμματι αὐτῷ ἠμφισβητεῖτο πάντοτε μεταξὺ τοῦ κ. Λομβάρδου καὶ τοῦ κ. Ράλλη. Ὁ πρῶτος εἶχεν ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὴν ἡλικίαν, τὸ πολιτικὸν παρελθόν του, τοὺς Ἑπτανησίους βουλευτάς, τὸν χείμαρρον τῆς εὐγλωττίας του καὶ τὴν σύγχρονον σχεδὸν μετὰ τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ἀποσκίρτησιν ἀπὸ τοῦ κοσμουνδουρικοῦ κόμματος, ἀφοῦ τελευταῖον συνυπούργευσαν εἰς τὸ μέγα τότε ὀνομασθὲν ὑπουργεῖον τοῦ 1867. Ἐν τῇ ἐξελίξει ὅμως τῶν κομματικῶν σχέσεων ἡ δύναμις τοῦ κ. Λομβάρδου ἐν τῷ πέμπτῳ κόμματι ἠλαττοῦτο, ἡ δύναμις τοῦ Ράλλη ἀπεναντίας αὔξανεν· ἡ εὐγλωττία τοῦ ἐκ Ζακύνθου βουλευτοῦ ἐθεωρεῖτο τῆς παλαιᾶς σχολῆς· εἰς τὰ ζητήματα τὰ πραγματικὰ δὲν ἐλάμβανε μέρος· οἱ Ἑπτανήσιοι βουλευταὶ προσεκολλήθησαν μᾶλλον εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως· αὐτὸς δὲ ἔμενε μὲ τοὺς συνεπαρχιώτας αὐτοῦ· ἀλλὰ ὁ Ράλλης ἦτο βουλευτὴς τῆς πρωτευούσης καὶ βουλευτὴς τοσαύτην κτησάμενος ἐπιρροὴν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἀττικῆς, ὥστε ἐν ταῖς τελευταίαις ἐκλογαῖς αὐτὸς ἀνεδείχθη ὁ ἀρχηγὸς τοῦ συνδυασμοῦ. Ἡ αὕτη δύναμις δὲν ἦτο μόνον δύναμις ἐπιρροῆς κτηθείσης διὰ πραγματικῶν ἐκδουλεύσεων πρὸς ὁμάδας ἐκλογέων. Ἦτο συνάμα καὶ δύναμις χαρακτῆρος, δύναμις ψυχῆς καὶ νεότητος· δύναμις ἀκόμη συνωτικὴ καὶ συμπηκτικὴ κόμματος, δύναμις προσέτι χαλιναγωγήσεως τῶν ἐν τῷ κόμματι εἰσερπυόντων στοιχείων παραλύσεως καὶ διαφθορᾶς. Ὁ κ. Ράλλης ὑπὸ τὴν ἔποψιν τοῦ *χαρακτῆρος* βεβαίως ὑπερέβαινε καὶ τὸν κ. πρωθυπουργὸν αὐτόν, ἀναγκασθέντα χάριν τῆς ἐξουσίας καὶ τῆς ἐξαπλώσεως τοῦ κόμματος νὰ ἀλλαξοπιστήσῃ, καὶ ἀπὸ φοβεροῦ διώκτου εἰκονοκλάστου τῆς Συναλλαγῆς νὰ ἀποβῇ ὁ θερμότερος εἰκονολάτρης, ὑψώσας αὐτὴν εἰς Παναγίαν *Εὐαγγελίστριαν*.

Ἐν τοῖς ὑπουργικοῖς συμβουλίοις αὐτὸς ἐξήσκει τὴν μείζονα ἐλευθεροστομίαν, ἐλεγχων, συνέχων, συζητῶν καὶ ὀνομάζων ὅλα τὰ πράγματα διὰ τοῦ ἀληθινοῦ αὐτῶν ὀνόματος.

Πολλάκις ὅ,τι δὲν ἤθελε νὰ πῇ ὁ πρωθυπουργός, τὸ ἔλεγεν ὁ Ράλλης, καὶ ὁ κ. πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως δὲν δυσηρεστεῖτο διόλου. Ἐκυριάρχει πάντοτε ἡ πεποίθησις ὅτι ὁ κ. Ράλλης ἦτο ὁ εἰλικρινέστερος αὐτοῦ φίλος καὶ ἡ ζωηρότης καὶ ἡ ἐξαψις καὶ ἡ περὶ τὸ λέγειν ἐλευθερία ὠφέλουν μᾶλλον ἢ ἔβλαπτον. Ὁ κ. Ράλλης βεβαίως δὲν εἶνε ὁ τύπος τοῦ πολιτευομένου κατ' ἀρχὰς μόνον καὶ ἰδέας· ἀλλὰ ὡς βουλευτὴς ὁ κ. Ράλλης ἐσυνείθισε νὰ αὐξάνῃ τὸ κόμμα του μᾶλλον διὰ προσωπικῶν θυσιῶν καὶ ὑπηρεσιῶν ἢ διὰ προσφορῶν ἐκ τοῦ δημοτικοῦ ταμείου καὶ τῶν δημοσίων ὠφελειῶν. Ἡ καλὴ αὐτὴ ἕξις τὸν διέκρινεν ἐν τῷ ὑπουργικῷ συμβουλίῳ ὡς μᾶλλον τῶν ἄλλων συναδέλφων του φειδόμενον τῶν δημοσίων ἀγαθῶν καὶ μετ' αὐστηρότητος ἐπικρίνοντα πᾶσαν τυχὸν σοβαρὰν παρεκτροπὴν ἀπὸ τοῦ κανόνος τούτου.

Ἀφ' ἑτέρου ὅμως τὸ ὑπουργεῖον ἐκυλίετο ἐπὶ κατωφερείας ἴσης κλίσεως πρὸς ἐκείνην, ἣν ἠκολούθουν ἄλλαι κυβερνήσεις καὶ τὰς ὁποίας τὸ σύστημα τοῦ κ. Τρικούπη κατηγόρει καὶ ἐστιγμάτιζεν ὡς διεφθαρμένας. Ἡ κομματικὴ διοίκησις, ἡ φατριαστική, ἡ ἄσπλαγχνος, ἡ ἐπιζημία, ἡ μηδαμῶς ἐπωφελής, ἡ ἀναξιοπρεπής, ἡ ἐμπαθής, ἡ ἄκοσμος ἐξηπλοῦτο πανταχοῦ καὶ ἐν ἐκείναις ἀκόμη ταῖς ἐπαρχίαις ὅπου Νομάρχαι εἶχον διορισθῆ ἄνθρωποι ἀποκτήσαντες φήμην λευκῶν περιστερῶν καὶ ἀπτέρων ἀγγέλων, ὡς ὁ Ἅγις τῶν Καλαμῶν.

Ὁ κ. Ράλλης εἶχε περὶ τοῦ ὑπουργείου του τὴν μόνην ἀληθῆ ἰδέαν ἣν ὤφειλε νὰ ἔχῃ.

Ἡ δικαιοσύνη, ἐνόμιζεν, ὅτι δέον νὰ προΐσταται κυρίαρχος καὶ ἀδυσώπητος ὑπεράνω πάσης χονδροειδοῦς παρεμβάσεως τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν. Διότι ἅμα ἀφαιρέσῃς τὴν γενικὴν πολιτικὴν πάσης κυβερνήσεως, ἅμα δὲ λάβῃς ὑπ' ὄψει ὅτι αἱ καθημεριναὶ κοινωνικαὶ ἀνάγκαι εἶνε ἀντικείμενον μᾶλλον δημοτικῆς προνοίας, τότε βεβαίως ὁ πρώτιστος σκοπὸς πάσης κυβερνήσεως εἶνε ἡ ἀπονομὴ τῆς δικαιοσύνης. Καὶ ὅμως πῶς νὰ ἀπονεμηθῇ δικαιοσύνη ἐν μέσῳ τῆς αὐθαιρεσίας τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν; Αἱ ἐκθέσεις ἃς ὁ κ. Ράλλης ἐλάμβανε παρὰ τῶν ὑφισταμένων αὐτῷ ἀρχῶν ἠδύναντο νὰ ἀνατριχιάσουν πάντα δήποτε, πολλῷ δὲ μᾶλ-

λον ὑπουργὸν ὅστις εὑρίσκετο ἐν τῇ ἀδυναμίᾳ νὰ ἐνασκήσῃ τὰ καθήκοντα καὶ τὴν ἐπίβλεψίν του. Πολλοὶ εἰσαγγελεῖς καὶ πρόεδροι τῷ διεμήνυον ὅτι εἶνε ἀδύνατον νὰ λητουργήσῃ ἡ δικαιοσύνη. Ἡμεῖς αὐτοὶ δὲν εἴχομεν ἐπιστολὴν ἐκ Καλαμῶν καθ' ἣν εἰς λοχίας ἔψαχνεν ἐν μέσῃ πλατείᾳ τῆς τσέπαις τοῦ εἰσαγγελέως μήπως τὸν εὕρῃ ὁπλοφοροῦντα ;

Βαθμηδὸν μὲ τὸν κατήφορον αὐτὸν τῆς Διοικήσεως, περὶ τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἐσχηματίζετο ὑπὸ τῶν κολάκων, τῶν τμηματαρχῶν, τῶν τμηματαρχίσκων, τῶν εὐνοουμένων, ἀτμοσφαῖρα τόσον ὁμιχλώδης ἐκ τῶν θυμιαμάτων ὥστε δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ διΐδῃ τίποτε ἄλλο ἐκτὸς αὐτῆς. Κατήντησε νὰ μὴ θέλῃ πλέον ν' ἀκούῃ ἀντιρρήσεις. Ἤρχισε νὰ συμβαίνῃ ἐπὶ τοῦ κ. Τρικούπη ὅ,τι συμβαίνει ἐπὶ τῶν ἀσθενοῦς χαρακτῆρος ἀνθρώπων. Τοῦ δὲ κ. Τρικούπη ἡ δύναμις ἀπεδείχθη ὅτι δὲν ἔγκειται ἐν τῷ χαρακτῆρι αὐτοῦ. Ἐὰν ὁ χαρακτὴρ αὐτοῦ ἦτο ὀλιγώτερον εὐμάλακτος, τὰ ἀποτελέσματα τῆς κυβερνήσεώς του θὰ ἦσαν ἄλλα. Δὲν θὰ ἐβλέπομεν τοὺς εὐτελεστέρους χαρακτῆρας, τὰ δονκισωτικώτερα ὄντα, τοὺς γελωτοποιοὺς τῆς αὐλῆς του λαμβάνοντας τὰς ὑψηλοτέρας παρ' αὐτῷ θέσεις, κυβερνῶντας τὴν Ἑλλάδα καὶ αὐτὸν τὸν ἴδιον. Δὲν θὰ ἐβλέπομεν τοὺς χρυσοκανθάρους ὑπεισερχομένους εἰς τὴν αὐλήν του καὶ ἁρπάζοντας συμβάσεις, προνόμια, παράσημα καὶ ἀξιώματα. Δὲν θὰ ἐβλέπομεν αὐτὸν, ὃν ἐνομίζομεν σιδηροῦν, καμπτόμενον καὶ λιγιζόμενον, ὥστε νὰ ἀνέχηται πάντα τὰ πρὸ αὐτοῦ ὄχι μόνον ἐπὶ τὰ κρείσσω μεταβαλλόμενα, ἀλλὰ καὶ χειροτερεύοντα καὶ δεινούμενα. Δὲν θὰ ἐβλέπομεν τὴν φωνὴν τοῦ ἀνεξαρτήτου τύπου, προκειμένου περὶ Συλλόγου τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων, περὶ προξένων ἀνεπαρκῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ, Σέρραις, Ἀδριανουπόλει, μὴ δυναμένην νὰ διασχίσῃ τὸν Κέρβερον τοῦ Ἀσμοδαίου Μίχον καὶ τὰ προπύλαια ὅλων σχεδὸν τῶν ὑπουργείων, ἃ ἐξ ὑπαμοιβῆς διηύθυνεν.

Ὁ ἀνὴρ περιώρισε τὴν ὄντως ἀκαταπόνητον δρᾶσίν του περὶ τὴν συγκράτησιν τοῦ κόμματος, συνάμα δὲ τμηματικῶς μεταρρυθμίσεις τινὰς ἐν τῷ στρατιωτικῷ ὀργανισμῷ, τὰ δάνεια τῆς ὁδοποιΐας καὶ τῶν ναυτικῶν παρασκευῶν, εἰς μελέτᾳ δὲ περὶ τοῦ δανείου τῆς ἄρσεως καταναγκαστικῆς κυκλοφορίας, διὰ τὸ ὁποῖον ἐγένετο ὁ Σκουλούδης πρέσβυς διὰ νὰ διεξαγάγῃ ἐπὶ ἐπωφελεστέροις ὅροις διὰ τὴν ὁμάδα τὸ ἐν λόγῳ δάνειον, τοῦθ' ὅπερ ἤκουσεν ἐν ἐκπλήξει καὶ ὁ βασιλεὺς παρ' ἑνὸς παραιτηθέντος ὑπουργοῦ, ὄχι τοῦ κ. Ράλλη, ἀποκαλυφθεὶς ὡς ἥκιστα ἐπιστάμενος τὸν κ. Τρικούπην, ὀλιγώτερον δὲ τὸν κ. Σκουλούδην· ἀλλ' ἐν ταύτῳ ἐγένησε διὰ τῶν φόρων τὸ οἰκονομικὸν χάος, ὅπερ θὰ παραβαρύνῃ τὴν παραγωγὴν, θὰ διαφθείρῃ καὶ θὰ ἐλαττώσῃ τὴν κατανάλωσιν, θὰ καταστήσῃ σατράπην τὴν διοίκησιν, θὰ πολλαπλασιάσῃ τὴν παρανομίαν, τὴν ἀνισότητα καὶ τὸ ρουσφέτιον, ἔταξε δὲ διοικητὰς τῶν νέων φόρων ἀνθρώπους ἀμαθεῖς καὶ διεφθαρμένους, ἐνεπιστεύθη δὲ τὴν διοίκησιν τῶν πολυπλόκων περὶ οἰνοπνευμάτων φόρων εἰς ἕνα Δεμάθαν, ἀπὸ τὸν ὁποῖον καὶ ἤκουσαν καὶ εἶδον καὶ θ' ἀκούσουν καὶ θὰ ἴδουν πολλὰ πολλὰ πολλὰ οἱ ἐν Πειραιεῖ ἐργοστασιάρχαι. Ἀποδειχθείσης πάλιν τῆς μονοετοῦς θητείας ἐπιζημίας εἰς τὸν στρατόν, ἐπιμένει κατὰ τὸ σύνηθες εἰς αὐτὴν, διότι δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Τρικούπην νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι σφάλλει, ἂν καὶ ὅλος ὁ βίος του ὁ πολιτικὸς εἶναι σειρὰ ἀντιφάσεων καταπληκτικῶν, μόλις διὰ τῆς σοφιστικῆς δεινότητος καὶ τῆς τολμηρᾶς ῥητορείας του ἐλαφρυνομένων, ἐνῷ οἱ πλείους τῶν συναδέλφων του ἀνωμολόγησαν ἤδη αὐτῷ ὅτι ἡ μονοετὴς θητεία ἄγει εἰς ἀποσύνθεσιν, ὅπως τοὐλάχιστον εἶναι τὰ τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ, κακῇ μοίρᾳ εἰς πᾶν ἄλλο ἢ τὰ πολεμικὰ καταγινομένου. Διότι καὶ ἡμεῖς εἴμεθα καὶ ἐσμὲν ὑπὲρ τῆς μονοετοῦς θητείας, ἀλλὰ συνοδευομένης ὑπὸ δρακοντείας στρατιωτικῆς νομοθεσίας καὶ ἔτι δρακοντείας ἐπιβλέψεως τῶν κυρίων ἀξιωματικῶν ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν καὶ τῶν διαφόρων σωματαρχῶν.

Ἀλλ' ἐπὶ Τρικούπη τοῦ ἐνδοτικοῦ, τὰ στρατιωτικὰ ἠκολούθησαν τὸν δρόμον των, τοὺς ἐκλογεῖς, τοὺς εἰσπράκτορας, τοὺς ἀντιθέτους τοῦ κόμματος, τὰς ἀδείας καὶ τὰ λοιπά. Ἡ μονοετὴς θητεία καὶ ἡ σχολὴ τῶν ὑπαξιωματικῶν, ἥτις ὑπὸ ἄλλους ὅρους θὰ ἦτο εὐεργετικωτάτη, ἀπεγύμνωσεν ἐκείνη μὲν τὸν ἑλληνικὸν στρατὸν ἀπὸ ἁπλοῦς στρατιώτας, αὕτη δὲ καὶ ἐκείνη μαζὶ ἀπὸ ὑπαξιωματικούς. Ἔν τινι ὑπουργικῷ συμβουλίῳ ὁ κ. πρόεδρος ἀνήγγειλε μετὰ χαρᾶς ὅτι τὴν 1 Ἰουλίου θὰ προσέλθουν ἑξακισχίλιοι στρατιῶται ; —Καὶ πόσοι θὰ φύγουν ; τὸν ἠρώτησεν εἷς παραιτηθεὶς ὑπουργός.—Ἄλλοι τόσοι.—Τὸ ἀποτέλεσμα; Μηδέν. Τοῦτο τὸ μηδὲν ἐματαίωσε τὸν ἀνασχηματισμὸν τῆς κυβερνήσεως; ἅμα τῇ παραιτήσει τοῦ κ. Καλλιγᾶ κατ' ἄλλον ἢ ὅπως ἀνεσχηματίσθη τρόπον. Ἐπρόκειτο τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν νὰ μὴ δοθῇ εἰς τὸν κ. Λομβάρδον, ἀλλὰ νὰ ἐξακολουθῇ νὰ τὸ διευθύνῃ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ἀναθέτων εἰς ἄλλον τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν. Προσεκλήθη ὁ κ. Σωτήριος Πετιμεζᾶς νὰ δεχθῇ τὸ χαρτοφυλάκιον, ἀλλ' ἀπήντησεν ἀξιοπρεπέστατα ὅτι ἀδύνατον νὰ δεχθῇ χωρὶς τοῦ ὅρου τῆς καταργήσεως τῆς μονοετοῦς θητείας. Καὶ ἐσχηματίσθη ὅπως ἐσχηματίσθη ἡ Κυβέρνησις.

Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νέου περὶ ὁδοποιΐας νόμου ἠκολούθησε καὶ αὐτὴ τὸν νόμον τοῦ ρουσφετιοῦ, ὅστις διὰ τὰς κυβερνήσεις μας εἶνε ἴσος μὲ τὸν νόμον τῆς ἕλξεως. Πρὸς ἐρήμους ὁρμίσωσι ἐχαράχθησαν ὁδοὶ διὰ νὰ γίνῃ τὸ χατῆρι τοῦ δεῖνος κομματάρχου τοῦ δεῖνος ὑπουργοῦ. Συνάμα παρὰ τὸν νόμον ἔμελλε νὰ δαπανηθῶσι πλείω τῶν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθέντων ἑκατομμυρίων, νὰ γίνῃ ὑπέρβασις ἀντισυνταγματική. Τὰ ἐπισκοπικὰ ἐπίσης ἐστράφησαν περὶ τὸν αὐτὸν φαῦλον κύκλον. Ἕνα πρωῒ ἐξύπνησαν ὁ κ. Ράλλης, ὁ κ. Ροῦφος καὶ ὁ κ. Κοντόσταυλος, καὶ εἶδον εἰς τὴν *Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως* τὸν κ. Καλογερᾶν ἐπίσκοπον Πατρῶν, προχειρισθέντα ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐκκλησιαστικῶν, διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Παναγίου Πνεύματος. Ἂν ἔζη ὁ μακαρίτης Ἰακωβάτος, θὰ ἐξεσφενδόνιζε τοὺς λαμπροτέρους κεραυνούς του κατὰ τοιαύτης καταπατήσεως τῶν ἱερῶν κανόνων ἐκ μέρους χριστιανικῆς κυβερνήσεως, ὡς νὰ ἐνεπνέετο ἡ κυβέρνησις αὕτη ὑπὸ ρωσικοῦ μίσους ἐναντίον τῆς Ὀρθοδοξίας. Ὁ κ. Ράλλης διεμαρτυρήθη ἐν ὑπουργικῷ συμβουλίῳ ἐντονώτατα· ὁ κ. Κοντόσταυλος ἐστιγμάτισε τὴν πρᾶξιν ἐνώπιον τοῦ κ. προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ὡς ἀπρεπῆ.

Ἔκτοτε τὸ ῥῆγμα ἐν τῇ κυβερνήσει ἐπλατύνθη, αἱ σχέσεις τοῦ κ. Προέδρου καὶ τοῦ κ. Ράλλη ἐψυχράνθησαν· πολλάκις ζητήσας νὰ παραιτηθῇ παρεκλήθη νὰ μὴν ἐπιμένῃ· τὰ τοῦ ὑπουργείου του ἐνήργει σχεδὸν αὐτογνωμόνως· ἐπὶ τῶν ἄλλων δὲ ὑπουργείων ὁ ἔλεγχός του ἦτο πικρός. Ἕως ὅτου ἦλθεν ὁ βασιλεὺς, ἐξέθεσεν αὐτῷ ὅτι εἶνε ἀδύνατον τοῦ λοιποῦ πᾶσα συνεργασία μεταξὺ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ αὐτοῦ, ὁ βασιλεὺς δὲν ἐπεθύμει νὰ ἐπέλθῃ κλονισμὸς τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλ' ὁ κ. Ράλλης ἐπέμενε, παραστήσας τῷ βασιλεῖ λίαν νομίμως ὅτι ὁ κ. Τρικούπης, δέον νὰ ὑποστηριχθῇ ὑπὸ τῆς βασιλείας ἐν τῇ συμπληρώσει τῆς κυβερνήσεώς του, διότι ἡ βουλὴ ἄφησε τὸν κ. Πρωθυπουργὸν μετὰ πλήρους πλειοψηφίας, καὶ οὕτω ἡ παραίτησις τοῦ κ. Ράλλη ἐγίνετο δεκτὴ, συνάμα ἡ τοῦ κ. Ρούφου, καὶ ἡ Κυβέρνησις συνεπληρώθη διὰ τῆς προσλήψεως ἑνὸς πολιτικοῦ προσώπου, τοῦ κ. Βουλπιώτου, καὶ ἑνὸς μὴ τοιούτου, τοῦ κ. Τομπάζη.

Τίνα ἔσονται τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀποχωρήσεως τοῦ κ. Ράλλη ; Ὁ κ. Ράλλης οὔτε τυχαῖν μέλλος τοῦ κόμματος τοῦ κ. Τρικούπη εἶνε, οὔτε ὑπὸ ἐποψιν ψήφων ἐν τῇ βουλῇ μονάς. Μὲ τὸν κ. Ράλλην ὁμοφρονοῦν οἱ πλεῖστοι ἀντιπρόσωποι τῆς ἐπαρχίας Ἀττικῆς, ἔχει δὲ καὶ ἄλλους ἀφοσιωμένους φίλους πλὴν αὐτοῦ. Βεβαίως ἡ πολιτική του ὡριμότης δὲν εἶνε τοιαύτη, ὥστε νὰ τῷ ἐπιτρέπῃ στάδιον ἀρχηγοῦ κόμματος καὶ κατὰ συνέπειαν ἀρχηγοῦ Κυβερνήσεως. Ὅσον δήποτε ἐμπειρικῶς καὶ ἂν κυβερνώμεθα, ἡ θέσις τοῦ πρωθυπουργοῦ προϋποτίθησι πλεῖστα προσόντα, πλείστας μελέτας καὶ πολὺν χρόνον, ἕως ὅτου ὁ ἔχων ἐν σπέρματι τὰ κεφάλαια ἀναπτυχθῇ εἰς ἐπίδοξον πρωθυπουργόν. Ὁ κ. Ράλλης ὡς μὲν βουλευτὴς δὲν ἀνεμίχθη εἰς γενικὰ ζητήματα τῆς πολιτικῆς, ὡς ὑπουργὸς δὲ διηύθυνε δύο μέχρι τοῦδε ὑπουργεῖα, ἀφ' ὧν κυρίως δὲν ἀνακύπτουσιν οἱ μέλλοντες πρωθυπουργοί. Δὲν πιστεύομεν καὶ ὁ ἴδιος ἀκόμη νὰ ἐκυριεύθη ὑπὸ τοιαύτης φιλοδοξίας. Τοῦτο ὅμως δὲν τὸν ἐμποδίζε νὰ ἀποσπασθῇ τῆς κυβερνήσεως, ἀφοῦ ἡ διαμονή του ἐν αὐτῇ οὐδὲν ἐβελτίωνε τῆς γενικῆς καταστάσεως. Τοῦτο ἐπίσης δὲν τὸν ἐμποδίζει τοῦ ν' ἀντιπροσωπεύῃ ἐν τῇ μελλούσῃ ἀντιπολιτεύσει ὁμάδα σοβαρὰν, ἄνευ τῆς συναινέσεως τῆς ὁποίας θὰ ἦνε δύσκολος ἡ σύμπηξις μελλούσης κυβερνήσεως.

Δυστυχῶς ὁ κ. Τρικούπης ἐξησθένησεν ἑαυτὸν ὄχι μόνον ἠθικῶς, ἀλλὰ καὶ ὑλικῶς. Δυστυχῶς ἐπίσης ἐκ παραλλήλου μετὰ τῆς ἐξασθενήσεως αὐτοῦ βαίνει καὶ ἡ ἀδυναμία τῆς ἀντιπολιτεύσεως τοῦ νὰ παρουσιασθῇ ὡς κόμμα ἑνιαῖον ὑπὸ μίαν διεύθυνσιν καὶ ἕνα ἀρχηγόν.

Τὴν θέσιν λοιπὸν ταύτην τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ τῆς κυβερνήσεως θέλομεν ἐξετάσει ἐν προσεχεῖ ἄρθρῳ.

Καλεβάν

ΧΡΟΝΙΚΑ

Τὰ τοῦ Νοσοκομείου Κανθάρου εἰς ἐλεεινὴν πάλιν κατάστασιν. Οἱ ἄνθρωποι ἀποθνήσκουν *δωρεάν*. Ἀκαθαρσία, ἀμέλεια, οὐδεμία ἐπίβλεψις, ἀνεπάρκεια τροφῆς, δυώμισυ ὀκάδες κρέας διὰ πενῆντα ἀνθρώπους, παράπονα καὶ μυκηθμοὶ τῶν ἀσθενῶν, ἔλλειψις μαγειρίσσης καὶ χίλια ἄλλα. Καὶ ὅμως δι' αὐτὸ τοῦτο τὸ Νοσοκομεῖον εἶχε γίνει πρό τινος κόσον κακὸν, τόσος θόρυβος, ἐπιτροπαὶ, ἀστυνόμοι, ἐπισκέψεις πρωθυπουργοῦ καὶ λοιπὰ καὶ λοιπά. Ὀλίγοι μῆνες παρῆλθον καὶ ἡ κατάστασις ἡ αὐτὴ ἐπανέρχεται. Διότι τίποτε παρ' ἡμῖν ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως δὲν θεραπεύεται. Ὅλα μόνον *μπαλώνονται*. Αὐτὰ τοὐλάχιστον πληροφορούμεθα ἡμεῖς.

Ὡραία ἦτο καὶ ἐν τῇ νεκρικῇ τις κλίνῃ ἡ προχθὲς κηδευθεῖσα *Ἐλένη Μαυρομιχάλη*. Ὁ θάνατος ἐσεβάσθη τὴν γλυκυτάτην ἐκείνην λεπτότητα τῶν χαρακτηριστικῶν τοῦ προσώπου της. Ἐπὶ τοῦ ἀπομαρμαρωθέντος μετώπου της ἐθαύμαζέ τις δι' ὑστάτην φορὰν τὰς λεπτογράμμους καὶ μαύρας μαύρας καὶ μὲ τόσην ἔκφρασιν ὀρρῦς, καὶ ὕστερα ἡ ρὶς ἡ καλλίτεχνος, καὶ λαθάνων τις κύκλος περὶ αὐτὴν ὑποστάντης γλυκύτητος, ὡσὰν τὸ μειδίαμα, σβεσθὲν ἀπὸ τὰ χείλη της, εἶχεν ἐκεῖ μεταθέσει τὰς ὑστάτας ἀκτῖνάς του. Πλούσιαι τολύπαι ἀνθοδεσμῶν καὶ στεφάνων εὐωδίαζον τὸν ὕπνον της, καὶ εἶχε κάτι τι ἐαρινόν, καὶ ἀπείρως γαλήνιον ὁ θάνατός της.

Τί κακὸ ποῦ ἐγίνετο χθὲς εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηρο-

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. τῆ. ἀριθ. 520)

— Εἶναι κύων ἐρυθρόστικτος, εἶπεν ὁ κ. Λαγγάρδ.

Καὶ εὑρίσκετε ὅτι ὁμοιάζει μὲ τὴν Πιστήν ;

— Τόσον καλῶς, ὥστε ἐὰν δὲν εἶχον κρατήσει τὴν ἀτυχῆ μου Φιντέλη νεκρὰν εἰς τὰς χεῖράς μου, θὰ ἐπίστευα ὅτι αὐτὴ εἶναι, ἀπήντησεν ὁ γέρων, μὴ ἀποκρύπτων τὴν συγκίνησίν του.

— Ἐγὼ λοιπόν, κ. Βαιγιὰν, μέλλω ν' ἀγοράσω καὶ νὰ σᾶς προσφέρω το σκυλὶ αὐτό.

— Ποία ἰδέα !

— Ἡ ἐπιθυμία τοῦ νὰ σᾶς εὐχαριστήσω. Θὰ τοῦ δώσητε τὸ ὄνομα τοῦ Φιντέλη. Θὰ δεχθῆτε τὸ μικρὸν τοῦτο δῶρόν μου ;

— Δὲν τολμῶ νὰ τὸ ἀρνηθῶ.

— Ἀμέσως θὰ πράξω τοῦτο, ὑπέλαβεν ὁ κ. Λαγγάρδ.

Καὶ προσεκάλεσε τὸν φύλακα.

— Ποία εἶναι ἡ τιμὴ τοῦ σκύλου τούτου ; ἠρώτησε.

— Πεντήκοντα φράγκων.

— Καὶ πέντε φράγκα διὰ σᾶς πεντήκοντα πέντε φράγκα. Παραλάβετε αὐτὸ καὶ φέρετε εἰς τὸ γραφεῖον τῆς διοικήσεως, ὅπου θὰ μᾶς εὕρητε.

Μετὰ ἓν τέταρτον τῆς ὥρας, οἱ περιδιαβάζοντες περιήρχοντο ἐφ' ἁμάξης τὸν κῆπον, τοῦ Ἰακώβου Βαιγιὰν θωπεύοντος τὸν νέον Φιντέλη, ὅστις ἔτρωγεν ἐπὶ τῶν γονάτων του ἕνα διπυρίτην.

— Ἴδετε, ἔλεγε μειδιῶν ὁ κ. Λαγγάρδ, συνωκειώθη ἤδη μὲ σᾶς, ἐννοεῖ, αἰσθάνεται ὅτι εἶσθε ὁ κύριός του.

Μετὰ τὸν περίπατον ἐντὸς τοῦ κήπου, τὸ ὄχημα κατῆλθε τὴν ὡραίαν ὁδὸν, ἥτις ἄγει εἰς τὸν καταρράκτην, πρὸ τοῦ ὁποίου καὶ ἔστη πρὸς στιγμήν. Ὁ κ. Λαγγάρδ ἔδειξε τὸ ἱπποδρόμιον εἰς τὸν Ἰάκωβον Βαιγιὰν, ἔπειτα ἔφθασαν εἰς τὴν ὄχθην τοῦ Σκουάνα. Ἐπανῆλθον εἰς τὸ δάσος διὰ τῆς μεγαλοπρεποῦς δενδροστοιχίας, καὶ ὅπως συνεφωνήθη, περιῆλθον κύκλῳ τὰς λίμνας, πρὶν ἐπανέλθωσιν εἰς Παρισίους.

Ὁ Φιντέλη ἐφαίνετο λίαν εὐχαριστημένος ἐκ τῆς νέας θέσεώς του καὶ δὲν ἐξεπλήσσετο παντελῶς, διότι ἐνέπλησαν αὐτὸν θωπειῶν καὶ τραγημάτων.

Ἦτο πέμπτη καὶ ἡμίσεια ὥρα, ὅτε κατέβησαν ἐκ τοῦ ὀχήματος πρὸ τῆς οἰκίας, ὅπου κατοικεῖ ὁ κ. Λαγγάρδ.

δρόμου. Ἦτο πρωτοφανὴς ἡ συρροή. Ὅλαι αἱ Ἀθῆναι ἦσαν ἐκεῖ διὰ τὸ Φάληρον, ὅπου θὰ ἀπήλαυον τῆς νέας ἀεροστατικῆς καὶ πυροβολικῆς συγχρόνως ἀναβάσεως τοῦ Βωδέ. Ἀπὸ τῆς πέμπτης μέχρι τῆς νυκτὸς ἐτελεῖτο ὁ δεινὸς ἀγὼν τῆς λήψεως εἰσιτηρίων, χωρὶς νὰ ἀραιωθῇ τὸ παράπαν ἡ πυκνότης, ἡ ἀρχομένη σχεδὸν ἀπὸ τῆς θύρας τοῦ περιβόλου, κατέχουσα τὸ μεταξὺ καφενείου καὶ σταθμοῦ διάστημα, καὶ πληροῦσα τὸν ὀπίσθιον κιγκλιδωτὸν διάδρομον ἀπὸ ἄκρας ἕως ἄκρας. Οἱ ἀπαθέστεροι ἀπήρχοντο ἄπρακτοι βλέποντες ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ προβῶσι περαιτέρω, καὶ οἱ θερμότεροι ἐπέμενον ἐκεῖ ἀναμένοντες τὴν σειράν των, καὶ ὑπέμενον τὸν κίνδυνον τῆς ἀσρυξίας, τῆς γρονθοπατινάδας, καὶ τῆς ἐλαφρώσεως τοῦ θηλακίου του. Τὰ ὁποῖα δὲν ἔλειψαν, καὶ γυναῖκες ἐλειποθύμησαν, μέσα εἰς τὰ βαγόνια μάλιστα, καὶ λωποδυτικαὶ ἐγχειρήσεις ἐγένοντο, καὶ ἀθλητικοὶ ἀγῶνες ἐτελέσθησαν.

Ἀλλὰ δυστυχῶς αἱ θυσίαι, εἰς ἃς ὑπεβλήθη ὁ τόσος ἐν Φαλήρῳ κατελθὼν κόσμος δὲν ἀντιμείφθησαν ἐπαρκῶς. Τόσαι χιλιάδες μάτια προσηλωμένα ἐπὶ τοῦ ἀεροστάτου, ἐπενήργησαν βασκάνως ἐπ' αὐτοῦ. Τὸ ἀερόστατον ἐπληροῦτο, ἀλλὰ δὲν ἐπλήρου τὰς προσδοκίας τοῦ κοινοῦ, διότι ἐδυστρόπει ν' ἀναίξῃ τὰ πτερά του. Τὸ ἀμείλικτον κοινὸν χωρὶς νὰ ἐξετάζῃ τὰ διατί καὶ τὰ διότι, βλέπον τὴν ματαίωσιν τῶν προσδοκιῶν του, ἤρχισε νὰ ἀπειλῇ τὸν ἀεροναύτην διὰ γιουχαϊσμάτων.

Καὶ ὁ ἀτυχὴς ἑκὼν ἄκων ἠναγκάσθη νὰ κάμῃ τὸ ἀποστατοῦν βασίλειόν του νὰ ἀνυψωθῇ· ἀλλὰ ὁ πειθαναγκασμὸς οὗτος ἐγένετο ἀφορμὴ δυστυχήματος εἰς αὐτόν· μόλις προέβη ὀλίγα μέτρα καὶ τὸ ἀερόστατον διερρηγμένον εἰς τινα μέρη κατέπεσεν ὁρμητικῶς καὶ μετ' αὐτοῦ ὁ ἀεροναύτης, τοῦ ὁποίου ἐθραύσθη τὸ πόδι:

Ἀντὶ δὲ τοῦ ἀεροστάτου διεσκέδασαν τὸν κόσμον μικρὰ μπαλόνια ἀνυψούμενα μὲ φῶτα καὶ ροκέταις. Μέχρι βαθείας νυκτὸς οἱ σιδηρόδρομοι γεμάτοι ἀνεβίβασαν τοὺς κατελθόντας, καὶ οὕτως ἐπῆγε ποῦ ὁ χθεσινὸς πυρετὸς τῶν Ἀθηνῶν.

Οἱ κκ. Γεώργιος Συνέλης καὶ Ἀλέξανδρος Δημητρίου, σπουδασταὶ τῆς παρὰ τὴν Νεάπολιν τῆς Ἰταλίας γαιωπονικῆς Σχολῆς, ἐξετασθέντες ἐσχάτως ἔτυχον τοῦ πρώτου βαθμοῦ, ἀριστεύσαντες μεταξὺ πολλῶν ἀλλοεθνῶν σπουδαστῶν. Ἀξιόζηλος καὶ πολλῶν συγχαρητηρίων ἀξία εἶνε ἡ τῶν ἀνωτέρων Κυρίων ἔξοχος ἐπίδοσις περὶ τόσῳ ὠφέλιμον ἐπεστήμην, καὶ ἔπαινος ὀφείλεται τῇ Ἐφορείᾳ τοῦ ἐν Σμύρνῃ Ἑλληνικοῦ Ὀρφανοτροφείου, δαπάναις τοῦ ὁποίου σπουδάζουσιν.

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Σμύρνης:

Εἷς τῶν ἀρχαιοτέρων ἑλλήνων δημοσιογράφων, ὁ **Ἰάκωβος Σαμιωτάκης,** ἀπέθανε χθές. Ὁλόκληρος 40ετὴς δημοσιογραφικὸς βίος συναπέθανε μετ' αὐτοῦ. Καὶ ὑπὸ τὸν οὐρανὸν ἐδῶ τοῦτον τῆς Ἀνατολῆς, ὅπου ἡ ἐλευθερία τοῦ λόγου καὶ τοῦ πνεύματος δεσμεύεται εἰς ἕκαστον πτερίγισμα, τὸ ὁποῖον τολμᾷ νὰ ἐπιχειρήσῃ, καὶ ἡ καλλιτέρα πρόθεσις προσκρούει ἀπέναντι τῆς ἐλλείψεως τῶν μέσων καὶ τῆς μικρᾶς ὑποστηρίξεως, νὰ δημοσιογραφῇ τις μόνος ἐπὶ τεσσαράκοντα ἔτη, καὶ μόνος αὐτὸς ὡς ἄτλας νὰ ὑποβαστάζῃ βάρος τόσον φοβερὸν, ἄνευ ἐλπίδος, εὐχαριστήσεως, ἀπολαύσεων εἶνε ἀγών, πάλη, κατόρθωμα, ἀνώτερον πάσης ἐκτιμήσεως, ἀνώτερον ὅλων τῶν ἐπαίνων.

Εἰς ἄλλα μέρη αἱ ἐφημερίδες θὰ ἐπενθηφόρουν· τὰ ἄρθρα θὰ διεδέχοντο πυκνὰ ἄλληλα, κατερχόμενα μέχρι καὶ τῶν ἐλαχίστων λεπτομερειῶν τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου καὶ καλλωπίζοντα αὐτὰς διὰ πολιτικῆς καὶ εὐγενοῦς χροιᾶς· ἡ δὲ κηδεία,

ἔξως ἐθνικὴ, δημοσία, θὰ παρηκολουθεῖτο ὑπὸ χιλιάδων πολιτῶν καὶ ἀναριθμήτων στεφάνων.

Ἀλλὰ παρ' ἡμῖν... ὀλίγοι ξηροὶ κλῶνοι κυπαρίσσου, ἀτημελεῖς, τὸ πολὺ, συνηγμένοι μετ' ἠριθμημένων ἀνθέων, δέκα ρινόφθογγοι ἱερεῖς, πεντήκοντα, ἴσως ἑκατὸν προσκεκλημένοι, ὧν οἱ πλεῖστοι συγγενεῖς, καὶ ὀλίγα ψευδῆ δάκρυα αὐτοσχεδίου τινὸς ῥήτορος ἐπὶ τοῦ φερέτρου—ἰδοὺ τίν' ἀποτελοῦσι παρ' ἡμῖν τὰς κηδείας τῶν ἐπισήμων πολιτῶν.

Περιττὸν νὰ σᾶς εἴπω ὅτι καὶ ὁ κ. Ἰ. Σαμιωτάκης δὲν ὑπῆρξε βεβαίως ἐξαίρεσις..:

Εὐτυχῶς, εἷς τῶν ῥητόρων, ὁ *Ὀδ. Ἰάλεμος* παρεπιδημῶν ἐνταῦθα, ἀνεπλήρωσε κατά τι τὴν λυπηρὰν αὐτὴν πενιχρότητα.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ, ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΑΤΕ

ὅστις ἀφοῦ ἐξασφαλίσθητε ὅτι ἡ δημοσία τάξις δὲν ἔχει φόβον νὰ διαταραχθῇ, ἀναχωρεῖτε μετ' ὀλίγας ἡμέρας εἰς τὰ λουτρὰ νὰ ἐνδυναμώσητε τὸ νευρικόν σας σύστημα ἐν Βισβάδεν ὕστερα ἀπὸ **τόσην** ἐργασίαν περὶ τῆς στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς συντάξεως τοῦ ταλαιπώρου ἔθνους, ὅπερ Σὲ ἔχει ἡγεμόνα του.

Εἰκοσαετίαν ὅλην κυβερνᾶτε τὴν Ἑλλάδα, κράτος προωρισμένον νὰ ὑπάρξῃ μόνον διὰ σοβαρῶν πολεμικῶν δυνάμεων· ζητοῦμεν τί ἐγένετο πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον κατὰ τὰ εἴκοσιν αὐτὰ ἔτη καὶ δὲν βλέπομεν τίποτε ἢ σχεδὸν τίποτε· τετραετίαν μολις κυβερνᾷ ὁ δοὺξ τοῦ Βάτεμβεργ τὴν Βουλγαρίαν, καὶ **ἤδη** διαθέτει **30,000 τακτικοῦ στρατοῦ** καλῶς ἐξωπλισμένου καὶ κάλλιστα γεγυμναμένου κατὰ τὸ ρωσικὸν σύστημα· αἱ ἀποθῆκαι της πλήρεις πολεμεφοδίων· ἐν Ρουστσουκίῳ δὲ καὶ Σούμλᾳ εἰσὶν ἀποθηκευμένα **400,000** ὅπλων διαφόρων συστημάτων. Ποῖος δὲ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν τῆς Βουλγαρίας; **19 ἑκατομμύρια φράγκων,** ὀλιγώτερα δηλαδὴ τῶν ἰδικῶν μας.

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ταῦτα πάντα γίνονται ὑπὸ τὴν ρωσικὴν προστασίαν, διὰ Ρώσων ἀξιωματικῶν, ὑπὸ ρωσικὴν στολὴν ὁμοιόμορφον, διὰ Ρώσου ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν, διὰ ρωσικοῦ ἐπιτελείου, ἀκόμη καὶ διὰ Ρώσων ὑπαξιωματικῶν· ἀλλ' εἴχομεν οἱ Ἕλληνες ἀνάγκην αὐτῆς τῆς ρωσικῆς παιδαγωγίας, ὡς οἱ ἀπόλεμοι καὶ ἄξεστοι Βούλγαροι; Δι' ἡμᾶς ἤρκουν—ἐὰν ἦτο καὶ τοῦτο ἀνάγκη—ὀλίγοι ξένοι προγυμναστὰι ἐπὶ διετίαν ἢ τριετίαν. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ σύστημα τῶν Ρώσων παιδονόμων νομίζετε ὅτι θὰ διαρκέσῃ πολύ; Ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Σεπτεμβρίου καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν περὶ τοὺς 40 νεαροὺς Βουλγάρους θὰ σπουδάζουν ἐν ρωσικαῖς στρατιωτικαῖς ἀκαδημίαις καὶ θὰ κατατάσσωνται ὡς ἀξιωματικοὶ εἰς τὸν βουλγαρικὸν στρατόν. Ποῦ εἶνε, Μεγαλειότατε, οἱ δικοί σας ὑπότροφοι, ποῦ εἶνε, ὦ ἀρχηγὲ τοῦ στρατοῦ, οἱ κατ' ἔτος εἴκοσι, τριάντα, πενήντα ἀπερχόμενοι εἰς Γερμανίαν καὶ κατασσόμενοι ἐν τῷ γερμανικῷ στρατῷ;

Ἡ συνέντευξις ἣν ἐλάβετε μετὰ τοῦ ὑποστρατήγου Γρίβα βεβαίως θὰ σᾶς διερώτισε περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ στρατοῦ. Ἡμεῖς δὲ δὲν θὰ παύσωμεν νὰ θέτωμεν ὑπ' ὄψιν Σας τὰς προόδους τοῦ βουλγαρικοῦ στρατοῦ, διότι ἡ βασιλικότης ἡμῶν ἐπιβάλλει καθ' ἑκάστην νὰ ὑποδεικνύωμεν τὴν χρησιμότητα τῆς Βασιλείας ἐν Ἑλλάδι.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Κέρκυρα, 4 Ἰουλίου.

Τέλος πάντων ἐλπίζω ὅτι ἠλαττώθησαν πλέον οἱ κανονοβολισμοὶ καὶ δὲν θὰ τρέχωμεν εἰς κάθε στιγμὴν οἱ μὲν πα-

---

Ἡ μάγειρος ἀνέμενε τὴν ἐπάνοδον τοῦ κυρίου της ὅπως παρασκευάσῃ ἐντελῶς τὰ ραγητά.

Οἱ κύριοι μόλις ἠδυνήθησαν νὰ συνομιλήσωσιν ὀλίγον ἐν τῇ αἰθούσῃ ὅτε ὁ ὑπηρέτης ἐλθὼν ἀνήγγειλεν ὅτι ἡ τράπεζα ἦτο ἕτοιμη. Μετέβησαν εἰς τὸ ἑστιατόριον. Ὁ καραβιδόζωμος ἔκειτο ἐπὶ τῆς τραπέζης ἀχνίζων.

Ὁ Φιντέλη ἐλεύθερος ἐξεδήλου τὴν χαράν του δι' ἁλμάτων καὶ ἀνασκιρτήσεων μὴ σταματῶν εἰμὴ ὅπως λείξῃ τὴν χεῖρα ἢ ἀνορθωθῇ πρὸ τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου ζητῶν ὁ γαστρίμαργος ἢ ζακχαρωτόν τι ἢ πλακοῦντά τινα ἐξ ἐκείνων, τοὺς ὁποίους ἔβλεπεν ἐν τῇ παροψίδι.

Μετὰ τὸ δεῖπνον ἔλαβον καφὲν ὡς καὶ μετὰ τὸ γεῦμα, ἔπειτα ἀνάψαντες τὸ σιγάρον ἐπανῆλθον εἰς τὴν αἴθουσαν, φωταγωγηθεῖσαν ὡσεὶ προέκειτο περὶ μεγάλης ὑποδοχῆς.

Πρὸς στιγμὴν ἐπεκράτησε βαθεῖα σιγή. Ὁ κ. Λαγγὰρδ ἐφαίνετο σκεπτόμενος. Ὁ γέρων καὶ ὁ νεανίας ἀνέμενον τὴν ἐξήγησιν, τὴν ὁποίαν δὲν ἠδύνατο πλέον ἢ νὰ παράσχῃ..

ΣΤ'

ΑΝΘΟΔΕΣΜΗ ΠΡΟΚΑΛΟΥΣΑ ΟΜΙΛΙΑΝ

Τέλος ὁ κ. Λαγγὰρδ ἔρρηξε τὴν σιωπήν.

Τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἶχε μὲν ἀναλάβει τὴν συνήθη αὐστηρότητα, ἀλλ' ἐν τῷ βλέμματί του ὑπῆρχέ τι τὸ ἀκτινοβολοῦν, ὡς γλυκὺ φῶς, οὗ ἡ οὐράνιος ἀγαθότης ἐπιστέφει τὸ μέτωπον τοῦ παρηγόρου ἀγγέλου.

— Ἀγαπητοί μου φίλοι, εἶπε, βεβαίως ἐφάνην εἰς σᾶς πολὺ παράδοξος, ἀκατάληπτος σχεδόν. Ἄλλοτε κατέλαβον τὰ ἐκπεπληγμένα σας βλέμματα, ἀνήσυχα, καὶ ἤκουσα τοὺς ψιθυρισμούς σας. Βεβαίως ὀγλίγωρα ἐννοήσατε ὅτι σπουδαῖον αἴτιον, ἐξαιρετικῆς φύσεως, μὲ ἠνάγκασε νὰ σᾶς φέρω ἐδῶ ἐκ τοσούτῳ μακρᾶς ἀποστάσεως, σᾶς μάλιστα, κ. Βαιγιὰν, εἰς τοιαύτην ἡλικίαν.

Θεέ μου, ὑπάρχουσι πράγματα, τὰ ὁποῖα διστάζει τις νὰ εἴπῃ καὶ τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ λέγῃ ἀσφαλῶς βεβαίως. Βλέπετε ἐπὶ τῆς ἑστίας τὴν ἀνθοδέσμην ταύτην; Δὲν ἦτο ἐκεῖ ὅτε ἀνεχωρήσαμεν, ἐκομίσθη κατὰ τὴν ἀπουσίαν μας, αὕτη δὲ εἶνε ἡ λέγουσά με ὅτι δύναμαι τώρα νὰ ὁμιλήσω μετὰ βεβαιότητος.

Εἶνε ἀνθοδέσμη ἐκ μυοσωτίδων. Ἡ μυοσωτὶς λεπτὸν καὶ γλυκὺ ἄνθος εἶνε τὸ ἔμβλημα τῆς ἀναμνήσεως. Ὦ! ἡ ἀνάμνησις!

Δὲν ἐλησμονήσατε τὴν προσφιλῆ σας Ἰωάνναν, δὲν ἔχει οὕτω, κ. Βαιγιάν;

— Τὴν θρηνῶ πάντοτε αὐτὴν, καὶ θὰ τὴν θρηνῶ μέχρι τῆς τελευταίας μου πνοῆς.

Ὁ δὲ γέρων ἔρερε ζωηρῶς τὸ μινόμακτρον εἰς τοὺς ὀφθαλμούς.

— Σεῖς δὲ, Ἰάκωβε, σκέπτεσθε πάντοτε τὴν μνηστήν σας;

Ὁ νεανίας ἐξέβαλε μικρὸν στεναγμόν.

— Ἡ ἀνάμνησις τῆς Ἰωάννας εἶνε δι' ἐμὲ λατρεία, ἀπάντησεν· αὕτη δὲν ὑπάρχει πλέον, ἀλλ' ὁ δι' αὐτὴν ἔρως μου οὐδέποτε θὰ σβεσθῇ· αἰωνίως; Θὰ ἔχω τὸ πένθος ἐν τῇ καρδίᾳ μου.

— Ἐννοῶ τοιοῦτον ἔρωτα, Ἰάκωβε· τοιουτοτρόπως πρέπει ἕκαστος ν' ἀγαπᾷ, καθὼς σεῖς.

Ἀγαπητοὶ φίλοι, παρασκευάσθητε ἀμφότεροι νὰ μάθητέ τι ἔκτακτον, ἀπίθανον! ναί, παρασκευάσθητε εἰς ἔκπληξιν, ἥτις ἐστὶν ἐκτὸς τοῦ ὁρίου πάσης ὑποθέσεως. τὴν ὁποίαν ἐκόματε ἢ ἐφαντάσθητε.

Ὑπήρξατε ἰσχυροὶ κατὰ μεγίστης θλίψεως, ὀφείλετε ἐπίσης νὰ ἦσθε τοιοῦτοι κατὰ συγκινήσεως ἧττον τρομερᾶς.

Τέσσαρες ὀφθαλμοὶ πρτσηλώθησαν ἐπὶ τοῦ κ. Λαγγάρδ.

— Δὲν εἶνε νέα τις θλῖψις, ὑπέλαβε, μέλλουσα νὰ σᾶς προσβάλῃ, εἶνε χαρά, τὴν ὁποίαν μέλλετε νὰ δοκιμάσητε. Ἔστε ἥρεμοι καὶ ἰσχυροί, ὅπως ὀφείλετε νὰ ἦσθε μετὰ τὰς σκληρὰς δοκιμασίας, τὰς ὁποίας ὑπέστητε.

Ἰάκωβε Βαιγιάν, ἡ θυγάτηρ σας, Ἰάκωβε Γρανδὲν, ἡ μνηστή σας, ἡ Ἰωάννα, ἧς φυλάττετε τὴν εὐσεβῆ ἀνάμνησιν, ἡ Ἰωάννα, τὴν ὁποίαν λυπεῖσθε, τὴν ὁποίαν ἀγαπᾶτε πάντοτε...

Διέκοψε τὸν λόγον, ὡσεὶ αἰσθανόμενος φρίκην αἰσθανόμενοι, ἐκρέμαντο σχεδὸν ἐκ τῶν χειλέων του.

— Λοιπὸν, εἶπε τελευσαῖον διὰ φωνῆς τρεμούσης, ἡ Ἰωάννα δὲν ἀπέθανεν!

Οἱ δύο ἄνδρες ἐξέβαλον ταυτοχρόνως κραυγὴν, ὁ δὲ λοχαγὸς ἠνωρθώθη μὲ ὀφθαλμοὺς ἐξηγριωμένους.

Ὁ γέρων ἠθέλησε καὶ αὐτὸς νὰ ἐγερθῇ, ἀλλ' ἐπανέπεσε βαρέως ἐπὶ τῆς ἕδρας του, ἄφωνος, ὠχρὸς ὡς φάσμα.

— Τί λέγετε; ἐπεφώνησεν ὁ νεανίας διὰ φωνῆς ἐκδηλούσης ἔκτασιν.

— Φίλοι μου, ἀγαπητοί μου φίλοι, ἡ χαρὰ ἂς μὴ καταβάλῃ ὑμᾶς, ὅπως κατέβαλεν ἡ ὀδύνη! Ἡ Ἰωάννα, ἡ Ἰωάννα σας δὲν ἀπέθανεν, μάλιστα ζῇ καὶ θὰ τὴν ἴδητε μετ' ὀλίγον.

Λυγμὸν ἐξέβαλεν ὁ Ἰάκωβος Βαιγιάν, ὁ δὲ Ἰάκωβος Γρανδὲν, τοῦ ὁποίου τὰ δάκρυα ἔρρεον, γονυκλινὴς, περιέβαλε διὰ τῶν χειρῶν τὴν κεφαλήν του.

Μετὰ μίαν στιγμὴν ὁ νεαρὸς ἀξιωματικὸς προσήλωσεν ἐκ νέου τὸ βλέμμα του εἰς τὸν ἀρχαῖον ἐλευθεροστομοπευτὴν μετὰ ἐκφράσεως ζωηρᾶς σεβασμοῦ καὶ θαυμασμοῦ.

— Ἀλλὰ ποῖος εἶσθε λοιπὸν κύριε; ἀνέκραξεν.

— Φίλος σας, Ἰάκωβε.

ράλιοι εἰς τὰ παράθυρά μας, οἱ δὲ μεσογειότεροι εἰς τὰ *μουράγια* νὰ θεώμεθα ἐν μέσῳ τοῦ πυκνοῦ καπνοῦ τὰς βασιλικὰς λέμβους προσπελαζούσας ὅτὲ μὲν τὸ ἕν, ὅτὲ δὲ τὸ ἄλλο θωρηκτόν, ταῦτα χαρετίζοντα τὴν σημαίαν μας καὶ τὸ φρούριον ἀνταποδίδον τοὺς χαιρετισμούς. Ἀπὸ τῆς προχθὲς ἑσπέρας ἡ Κέρκυρα δὲν εἶναι πλέον βισιλικὴ *διαμονή*. Ἀπὸ τῆς χθὲς πάει πλέον ἡ φρουρὰ τῶν ἀνακτόρων, ἡ μουσικὴ τῆς ἀλλαγῆς, αἱ μεγάλαι στολαὶ τῶν ἀξιωματικῶν, τὸ *σύρε κέλα* τῶν αὐλικῶν ἁμαξῶν ἀπὸ τοῦ ἐντὸς τῆς πόλεως παλατιοῦ εἰς τὸ *Ἡσυχαστήριον*, ἡ βελάδες τῶν καλουμένων ἑκάστοτε εἰς βασιλικὰ γεύματα, τὰ τρεχάματα τῶν περιέργων αὐτῶν δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ διὰ νὰ κατορθώσωσι νὰ ἴδουν βασιλικήν τινα μορφὴν ἄλλην, παρὰ τοῦ *μωροῦ* καὶ τῆς παραμάνας.

Ἡ ἀναχώρησις τῆς βασ. οἰκογενείας εἶχεν ὁρισθῆ διὰ τὴν 10ην τῆς νυκτός· ἀπὸ τῆς πρωΐας αἱ λέμβοι τῆς «Ἀμφιτρίτης» μετεκόμιζον εἰς τὸ πλοῖον τὰς ἀποσκευὰς καὶ τὰς προμηθείας τοῦ πλοῦ, μπαοῦλα, κάσσαις, τεμάχια βοείου κρέατος, πουλιά, παπιά, αὐγά, ὀπώρας. Μὲ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ἐμβῆκαν εἰς τὸ πλοῖον τὰ παιδιὰ τὰ μικρά, τὴν ἐννάτην καὶ ἡμίσειαν κατῆλθον πολλοὶ τῶν ὑπαλλήλων καὶ τοῦ διπλωματικοῦ σώματος εἰς τὴν ἀποβάθραν, λαοῦ δὲ πλῆθος ἄπειρον ἐπωφελούμενον τῆς ὡραίας νυκτὸς ἐκ τῆς ἐπιπεσούσης θαλασσίας αὔρας εἶχε καθέξει τὴν παρέκει λεωφόρον καὶ τὰς μικρὰς πλατείας. Ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ ἔστρωσε τὸ *ταπετάκι της* καὶ ἀνήρτισε τὰ 15—20 μπαλόνια της, τέσσαρα δὲ ὑπερμεγέθη βεγγαλικὰ ἀπὸ τῶν παραθύρων τῆς Νομαρχίας ἀνέμενον τὸ σύνθημα τῆς ἐλεύσεως τῶν βασιλικῶν ἁμαξῶν. Τοῦτο ἐδόθη ἐν βραχεῖ καὶ ὁ δρόμος καταύγασεν, εἴδομεν δὲ εἰς τὴν πρώτην ἅμαξαν βραδυποροῦσαν τὸ βασιλικὸν ζεῦγος καὶ τὸν διάδοχον χαιρετοῦντας καὶ ὑποκλίνοντας πρὸ τοῦ ἐνθέρμως ζητωκραυγάζοντος πλήθους. Παρῆλθον καὶ αἱ ἄλλαι ἅμαξαι, ἀπεχαιρέτισαν, ἐπεβιβάσθησαν καὶ ἤδη ἤρχισεν ἡ θαλασσία ἑορτή: Ἡ βασιλικὴ λέμβος παρηκολουθήθη ὑπὸ πολλῶν ἰδιωτικῶν, ἐν αἷς ἡ φιλαρμονικὴ μουσική, τὰ πλοῖα τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου παρατεταγμένα ἐξέπεμψαν παχείας ἀκτίνας λαμπροῦ ἠλεκτρικοῦ φωτός, τὰ τείχη καὶ ὑψώματα τοῦ φρουρίου ἐφωταγωγήθησαν, εἰς τὰς ἐπάλξεις δ' αὐτοῦ τοποθετηθεῖσα ἡ στρατιωτικὴ μουσικὴ καὶ ὅλος ὁ στρατ. πληθυσμὸς τοῦ φρουρίου ἐξαπέστελλον εἰς τὸν λιμένα εἰς τὴν «Ἀμφιτρίτην» ἐναλλὰξ τοὺς ἤχους τῶν ἐθνικῶν ὕμνων καὶ τὰς ἀντηχήσεις τῶν θερμῶν ζητωκραυγῶν του. Τὴν 11ην ὁ κόσμος ἤρχισε ν' ἀναχωρῇ ἐκ τῆς παραλίας, τὰ φῶτα σβύνονται, τὸ πρωὶ δὲ ἐγερθέντες δὲν εἴδομεν τὰ τέσσαρα λευκὸ φουγάρα τῆς «Ἀμφιτρίτης».

Ὁ Ἀγγλικὸς στόλος ἀπαρτιζόμενος ἀπὸ τέσσαρα θωρηκτὰ καὶ δύο ταχύπλοα εἶχε καταπλεύσει ἀπὸ τῆς δείλης, ἀφοῦ παρήλασε πρὸ τῶν ἀνακτόρων, τοῦ φρουρίου καὶ ἀπένειμε τὸν προσήκοντα χαιρετισμόν. Τὰ θωρηκτά του καὶ ἰδίως ὁ *Ἀτρόμητος* εἶνε φοβερόν.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοτικῆς ἐκλογῆς γνωρίζετε, ἄλλως προεσήμανα αὐτὸ ἐν τῇ προηγουμένῃ μου· ἡ νίκη τοῦ νῦν Δημάρχου ἦν μεγάλη, οὐδ' ὁ ἴδιος δὲ ἐπερίμενε αὐτὴν τοιαύτην· τὸ ὑπέρτατον ρεῦμα ἐδιέτριψε ὅλην τὴν ἡμέραν τῆς χθὲς καὶ παρέσυρε τὰ ναυάγια τοῦ φιλελευθέρου ἐν Κερκύρᾳ κόμματος, τὸ ὁποῖον εἰς μάτην ἠγωνίσθη νὰ κρατήσῃ ὁ κ. Πολυλᾶς· ἡ διαφορὰ τῶν δύο καλπῶν εἶνε 1030 ψῆφων. Εὐτυχῶς ἡ ἐκλογὴ διεξήχθη ἡσύχως ἐν πλήρει ἀμεροληψίᾳ τῶν ἀρχῶν καὶ ἀρκετῇ αὐτῶν μερίμνῃ ὑπὲρ τῆς τηρήσεως τῆς τάξεως.

ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΠΑΤΡΩΝ

(ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Ἐν Πάτραις, 7 Ἰουλίου.

Μεγάλη ἐπανάστασις συνετελέσθη ἐν τῷ πολιτικῷ καθεστῶτι τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν διὰ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν τελευταίων δημοτικῶν ἐκλογῶν. Πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἤτοι ἀφ' ἧς οἱ Ροῦφοι ἀνεφάνησαν ἐν τῇ πολιτικῇ σκηνῇ, οὐδέποτε ἐν τῷ προσώπῳ αὐτῶν ὑπέστησαν ἀποτυχίαν καὶ ὄχι μόνον τοῦτο ἀλλὰ πάντοτε οἱ δύο ἰδίως ἀδελφοὶ Θᾶνος καὶ Γεώργιος διετέλουν ἐν ἀξιώμασι· δικαίως ἄρα ἐπεκράτει περὶ τοῦ κόμματος αὐτῶν ἰδέα ἢ μᾶλλον πεποίθησις ὅτι ἦν ἀκατάβλητον καὶ ὅτι ἀπέλπιδα ἀγῶνα ἤθελον ἀναλάβει οἱ ζητοῦντες νὰ πολεμήσωσιν ἐναντίον αὐτοῦ.

Ἕνεκα τῆς παρὰ τῷ πλήθει ἐπικρατούσης τοιαύτης ἰδέας πολλαὶ πολλάκις ἀπέτυχον πρὸς συνασπισμὸν τῶν ἄλλων μερίδων ἀπόπειραι, πνιγόμεναι ἐν τοῖς σπαργάνοις αὐτῶν. Οὐδενὸς ὅμως ὀξυδερκοῦς παρατηρητοῦ διέφευγε τὴν προσοχὴν ὅτι ὑπόκωφος γογγυσμὸς ἤρξατο γεννόμενος σχεδὸν ἀκατάληπτος κατ' ἀρχάς, ἀλλὰ ὀλίγον κατ' ὀλίγον αὐξάνων, ὀγκούμενος· ἐν ἰδιαιτέραις συνομιλίαις, ἐν κύκλοις, ἐν καπηλείοις ἔτι, ἐβλεπέ τις ἐκφραζόμενον ἐδῶ μὲν δειλῶς, ἐκεῖ δὲ θαρραλεώτερον ὅτι πρέπει νὰ ἀποτιναχθῇ πλέον ἡ τυραννία τῶν κοτσαμπασίδων, (λέξις λίαν εὔχρηστος τῷ πατραϊκῷ λαῷ). Οὕτω τὸ μικρὸν νέφος ὅπερ ἀνεφάνη ἐν τῷ ὁρίζοντι τοῦ ρουφικοῦ κόμματος ἤρξατο λαμβάνον διαστάσεις, αἵτινες ἐγένοντο πλέον αἰσθηταὶ παντὶ μὴ ἐθελοτυφλοῦντι.

Καὶ ἐφ' ὅσον προσέγγιζον αἱ δημοτικαὶ ἐκλογαί, κατὰ τοσοῦτον ἐπληθύνετο παρὰ τῷ λαῷ ἡ ἰδέα τῆς *ἀπαλλαγῆς* αὐτοῦ ἀπὸ τῶν δεσμῶν τυραννικῆς καταστάσης οἰκογενείας, ἰδέα ἥτις ἐπὶ τέλους μετεποιήθη εἰς ἰσχυρὸν ρεῦμα, ὅπερ ἠπείλει νὰ καταποντίσῃ πάντα εἴτε ἐνεργητικῶς εἴτε ἀρνητικῶς ὑποθάλποντα τὴν διαιώνισιν τῆς τυραννίας, καὶ ὅπερ ἠνάγκασε πάντας τοὺς πολιτευομένους νὰ ἑνωθῶσιν ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ ἀγῶνος τῆς καταρρίψεως τοῦ πανρουφισμοῦ.

Ἀπετελέσθη λοιπὸν συνασπισμὸς παρὰ τῶν κ. κ. Ἀχ. Γερωκωστοπούλου δικηγόρου—σπουδαιοτάτου κομματάρχου καὶ τοῦ κυριωτέρου μοχλοῦ τοῦ ἀντιρουφισμοῦ, Π. Καλαμογδάρτη βουλευτοῦ, Ν. Κουμανιώτου ἐπίσης, Ἀντ. Ρικάκη ἰδιώτου καὶ Ἀριστ. Κοντογούρη βουλευτοῦ ἐναντίον τοῦ ἑτέρου συνασπισμοῦ τοῦ ἀποτελουμένου παρὰ τῶν κ. κ. Γεωργίου Ρούφου ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν, Θάνου Κανακάρη δημάρχου, Ἀγγελῆ Ρούφου βουλευτοῦ, καὶ Ἀνδρέα Ρούφου προέδρου τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου. Ὡς βλέπετε ἀφ' ἑνὸς μὲν παρετάχθησαν πρόσωπα ἐστερημένα πάσης μετὰ τῆς κυβερνήσεως σχέσεως καθ' ὃ ἀντιπολιτευόμενοι, ἐκτὸς τοῦ Καλαμογδάρτου—ὃς ἄλλως τε ὀλίγον συνεισέφερεν εἰς τὸν ἀγῶνα—ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅλος ὁ ὄγκος τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν καὶ τοῦ δημαρχικοῦ ἀξιώματος ἤτοι ἅπασαι αἱ ἐξουσίαι.

Καὶ οἱ μὲν πρῶτοι ὑπεστήριζον διὰ τὸ δημαρχικὸν ἀξίωμα τὸν κ. Δημήτριον Πατρινόν, οἱ δὲ δεύτεροι, κατὰ τὸ σύνηθες, οἰκογενειακὸν μέλος τὸν Θάνον Κανακάρην. Ἡ ἐκλογικὴ ἐνέργεια ἤρξατο· καὶ ἡ μὲν ἀντιρουφικὴ μερὶς πεποιθυῖα ἐπὶ τὴν ἰσχὺν τῆς ἐνστερνισθείσης ἰδέας τῆς *ἀπελευθερώσεως* ἤντλει τὴν δύναμιν αὐτῆς ἐκ τῶν ἰδίων σπλάγχνων, ἐν ᾧ ἡ ἑτέρα μερὶς δύο νεμομένη ἐξουσίας, ἐπ' αὐτῶν ἐστήριζε τὰς ἐλπίδας αὐτῆς· κατὰ δεκάδας ἀφικνοῦντο οἱ ὑπάλληλοι τοῦ ναυστάθμου καὶ οἱ ἐργάται τῆς θαλάσσης, κατὰ δεκάδας ἐπίσης ὡρκίζοντο οἱ ἀστυνομικοὶ κλητῆρες (μὴ ἐνδυόμενοι ὅμως), θέσεις ἐδημιουργοῦντο καὶ ἐν γένει παρείχετο ὅ,τι δύνανται νὰ παράσχωσιν ἓν ὁλόκληρον ὑπουργεῖον καὶ Δημαρχία ὡς ἡ τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν.

Καὶ ἐν τούτοις, μόλας τὰς ἐκτόμους ταύτας ἐνεργείας καὶ τὴν πρωτοφανῆ κατανάλωσιν χρήματος ἡ τὴν παρελθοῦσαν πέμπτην γενομένη διαδήλωσις ὑπὸ τῆς ἀντιρουφικῆς μερίδος κατέδειξε τὴν γυμνότητα τοῦ ρουφικοῦ κόμματος καὶ ἠνάγκασε τοὺς ἀρχηγοὺς τούτου νὰ κλεισθῶσιν ἐν τοῖς ὄγκοις αὐτῶν, ἔνθα διαβούλια ἐποιήσαντο περὶ τῶν μέσων καὶ τῶν τρόπων, ἅτινα ἔπρεπε νὰ μεταχειρισθῶσιν ὅπως ἐξελθωσι τῆς δεινῆς αὐτῶν θέσεως. Τί δὲ ἀπεφάσισαν ἐκτὸς τῶν ἄλλων; νὰ ἀγοράζωσι τὴν ψῆφον ἀντὶ 100 φράγ. (factum).

Ἐπὶ τέλους ἀνέτειλεν ἡ ἡμέρα τῆς κρίσεως. Ἀγωνία κατεῖχε τοὺς πάντας διότι ἐγνώσθη κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὅτι 100,000 δραχμαὶ ἐξωδεύθησαν παρὰ τῶν Ρούφων, οἵτινες ἐξηγόρασαν διὰ τούτου ἀρκετοὺς ἐκλογικοὺς ὁμίλους. Μέχρι τῆς μεσημβρίας ἡ ἐκλογὴ ἐκυμαίνετο· ἀπὸ δὲ ταύτης τὰ σημεῖα ἐδείκνυον ὅτι τὰ λεγόμενα περὶ δωροδοκιῶν ἦσαν βέβαια, διότι ἐφαίνετο ὑπεροχή τις τῶν Ρούφων· ἐπὶ τέλους ἡ ὥρα τῆς διαλογῆς ἔρθασε· καταμετρηθεισῶν δὲ τῶν ψήφων τοῦ Κανακάρη ἐν πρώτοις, εὑρέθη τὸ ναὶ ὑπερτεροῦν τοῦ ὄχι εἰς πάντα τὰ τμήματα καθ' ἱκανὰς ψήφους. Πυροβολισμοί, μουσικαί, συγχαρητήρια, χαραὶ καὶ ἀγαλλιάσεις διεχύθησαν ἐπὶ τοῦ οἴκου τοῦ Γ. Ρούφου καὶ Θ. Κανακάρη, βεβαιωθέντος πλέον ὅτι ἡ ἐκλογὴ ἐκερδίσθη παρ' αὐτοῦ.

Ἀλλ' οἷα πέπονθεν ὁ τάλας ὅτε ἀνοιχθείσης τῆς κάλπης τοῦ κ. Πατρινοῦ ἐβεβαιώθη ὅτι εἰς ὅλα τὰ τμήματα ὑπερεῖχε οὗτος! Δάκρυα, ὡς λέγεται, ἀνέβλυσαν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ· καὶ δικαίως, διότι εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ δακρύσῃ τις ὅταν βέβαιος ὢν ὅτι κατέχει ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ πορφύραν καὶ στέμμα, ἀποδεικνύεται αἴφνης ἁπλοῦς ἰδιώτης;

Τὸ ἀποτέλεσμα ἐπῆλθε διὰ ψήφων 179· δὲν εἶναι βεγαίως ὀλίγαι, οὐχὶ ὅμως καὶ πολλαί. Τὸ τοιοῦτον προῆλθεν ἕνεκα τοῦ καλουμένου διπλοψηφίσματος. Ἐβεβαιώθη ὅτι ἀφ' οὗ ἀπηλπίσθησαν περὶ τῆς ἐπιτυχίας των οἱ Ροῦφοι ἐξηπάτησαν μέρος τῶν ἐκλογέων διὰ τῶν χρημάτων λέγοντες αὐτοῖς «δώσατε ψῆφον εἰς τὸν Πατρινὸν ἀλλὰ δώσατε μίαν καὶ εἰς τὸν Θᾶνον». Ἐβεβαιώθη τὸ τοιοῦτον, διότι πάντες σχεδὸν οἱ δημοτικοὶ σύμβουλοι καὶ πάρεδροι ἐξελέγησαν ἐκ τοῦ σημείου τοῦ Πατρινοῦ διὰ μεγίστης πλειονοψηφίας· φαντάσθητε ἐκ τῶν 18 συμβούλων μόνον δύο ἀνήκουσι τοῖς Ρούφοις.

Τί δὲ νὰ εἴπω περὶ τοῖς ἐν ἅπασι τοῖς δήμοις πανολεθρίας τῆς ρουφικῆς δυναστείας; Οὐδὲ εἷς δήμαρχος ἀνήκων τῷ κόμματι αὐτῆς ἐξελέγη. Ἐν τῇ Δύμῃ, τῇ μέχρι τοῦδε νομιζομένῃ τιμάριον τοῦ Γ. Ρούφου, ἐξελέγη ὁ ἀσπονδώτερος αὐτοῦ ἐχθρός, ὁ κ. Γιαννόπουλος.

Τὰ γεγονότα μόνον ἀνέφερα ὑμῖν, ὡς εἴδετε, ἄνευ ἐπιλόγου καὶ κρίσεων, διότι ἐπιθυμῶ νὰ ἴδω ταῦτας ἐξερχομένας τοῦ σθεναροῦ ὑμῶν καλάμου καὶ τῆς εὐφυεστάτης διανοίας σας.

Certus

— Μάλιστα, φίλε μου· ἀλλ' εἶσθε μέγας, ἀγαθὸς, ἰσχυρὸς ὡς ὁ Θεός.

— Ἀφήσατε εἰς τὸν Θεὸν ὅ,τι τῷ ἀνήκει, Ἰάκωβε, καὶ μὴ δίδετε τοῦτο εἰς ἓν τῶν πλασμάτων αὐτοῦ. Ἄλλως, ὡς πρὸς τοῦτο ἔπραξα πολὺ ὀλιγώτερα παντὸς ἄλλου.

— Ζῇ, Ζῇ! ἡ Ἰωάννα μου δὲν ἀπέθανεν! ἔλεγεν ὁ γηραιὸς λοχαγὸς διὰ φωνῆς διακοπτομένης ὑπὸ τῶν λυγμῶν καὶ παράφορος.

Ὁ κ. Λαγγὰρδ ἀνέμενε νὰ κατευνασθῇ ἀμφοτέρων ἡ συγκίνησις, ὅτε δὲ ὁ γέρων ἔπαυσεν οἰμώζων, ὁ δὲ νεανίας ἀπέμαξε τοὺς ὀφθαλμούς, ἀνέλαβε τὸν λόγον.

— Ἡ Ἰωάννα ἐσώθη, εἶπε, δὶς ἐσώθη· ἐν πρώτοις ἐν πρώτοις ἐκ τῆς ἀτιμίας, ὑπὸ τῆς ὁποίας ἠπειλήθη, ἔπειτα ἐκ τοῦ θανάτου, εἰς τὸν ὁποῖον ἤθελε νὰ καταφύγῃ. Τίς δὲ τὴν ἔσωσε; Ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον ἀδίκως κατηγορήσατε, Ἰάκωβε Βαιγιάν· ἐκεῖνος, ὅστις σᾶς ἠγάπα καὶ σᾶς ἀγαπᾷ πάντοτε ὡς ἀδελφὸν καὶ περὶ οὗ εἴχετε ἀμφιβάλει Ἰάκωβε Γρανδέν· ὁ σωτὴρ εἶναι ὁ Λυκογιάννης!...

— Ὁ Λυκογιάννης! ἐπανέλαβεν ὁ γέρων ὡς ἠχώ.

— Ἠξεύρω τί συνέβη. Ὁ Λυκογιάννης ὡμίλησεν. Ἀκούσατε· ἡ Ἰωάννα ἐκοιμᾶτο βαθέως; παρὰ τὰς λάμψεις καὶ τὰς διασχιζούσας τὸν οὐρανὸν ἀστραπὰς καὶ βροντάς. Ἀνήρ τις, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα πρέπει νὰ μείνῃ ἄγνωστον, εἰσῆλθε διὰ κλίμακος εἰς τὸν κοιτῶνα τῆς ὑπνωττούσης. Ὁ Φιντέλη ἀφυπνίσθη πρῶτος καὶ ὥρμησε κατὰ τοῦ ἀγνώστου ὅπως ὑπερασπίσῃ τὴν κυρίαν του. Ἀλλ' ὁ Φιντέλη ἦτο μᾶλλον τολμηρὸς ἢ δυνατὸς, ἀπέτισε δὲ διὰ τῆς ζωῆς του τὴν ἀφοσίωσίν του· ὁ ἀνὴρ τὸν ἐστραγγάλισεν.

Ἡ Ἰωάννα τέλος ἐξύπνησεν, ἀμέσως δὲ μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ ἐχθροῦ της τρομερὰ συνήφθη πάλη. Αἱ δυνάμεις τῆς δυστυχοῦς κόρης καταβληθείσης ὑπὸ τοῦ φόβου, ἐξέλιπον ταχέως, ἐξέβαλε τελευταίαν κραυγὴν καὶ ἔπεσε λιποθύμος ἐπὶ τῆς κλίνης. Τὴν στιγμὴν αὐτὴν ὁ Λυκογιάννης ἐνεφανίσθη. Γνωρίζετε τὴν γιγάντιον αὐτοῦ δύναμιν· ἠδύνατο νὰ κατασυντρίψῃ τὸν ἄθλιον ὑπὸ τοὺς πόδας του ὡς σκωλήκα· πρὸς στιγμὴν συνέλαβε τὴν ἰδέαν νὰ στραγγαλίσῃ αὐτόν· ἀλλ' εὐτυχῶς ἡ ἀγαθότης τῆς φύσεώς του ἐδάμασε τὴν μανίαν. Ἠρκέσθη νὰ δείξῃ τὸ παράθυρον εἰς τὸν ἐχθρόν του, ὅστις ἐτράπη ἀμέσως εἰς φυγήν.

Ὁ Λυκογιάννης ἔμεινεν ἐν τῷ θαλάμῳ ἕτοιμος νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν νεάνιδα κατὰ νέας προσβολῆς, ἐπαγρυπνῶν ἐπ' αὐτῆς ὡς ἀδελφὸς πρὸς ἀδελφὴν καὶ πατὴρ πρὸς θυγατέρα.

Τὴν αὐγὴν ἡ Ἰωάννα συνῆλθε καὶ ἐνεθυμήθη. Ὁ κείμενος νεκρὸς πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῆς κύων τῇ ἀνέμνησε τὴν πάλην τὴν ὁποίαν ὑπέστη κατά τινος προσώπου, τὸ ὁποῖον δὲν εἶχε δυνηθῆ νὰ ἀναγνωρίσῃ. Ὁ Λυκογιάννης ὅστις ἔστατο μακρὰν προυχώρησεν, ἡ δὲ Ἰωάννα ἐξέλαβεν αὐτὸν ἀντὶ τοῦ ἄλλου.

(ἀκολουθεῖ)

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Κύριε Συντάκτα τοῦ «Μὴ Χάνεσαι»,

Δημοσιεύσατε παρακαλῶ τὰς ἑπομένας ὀλίγας γραμμάς:

Ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 4 Ἰουνίου ε. ε. τῆς *Ἐφημερίδος* ἀπαντᾷ διατριβή τις περὶ τοῦ ἐν Σοφίᾳ (Βουλγαρίας) Ἑλλ. Προξενείου τῆς ὁποίας αἴτιον ἡ ἐκδίκησις καὶ περιεχόμενον ὕβρεις καὶ συκοφαντίαι κατὰ τοῦ νῦν προξένου καὶ ὑποπροξένου ἀφ' ἑνός, ταπεινὴ δὲ κολακεία ἄλλων ἀφ' ἑτέρου.

Κακὸν σημεῖον κολακείας καὶ συνηγορίας τοῦ ἐντίμου φίλου του ἐξελέξατο ὁ ὑπὸ τοὺς ἀστερίσκους κρυπτόμενος διαβόητος Λαμπαδαρόπουλος, διότι ἡ μετ' ὀλίγων δημοσίευσις τῶν κειμένων θέλει ἀποκαλύψει τὰ αἴτια τῆς κατὰ τοῦ θείου μου ἐπιθέσεως, διὰ συγχρόνου κατηγορίας ἐπὶ πταίσματι, πλημμελήματι καὶ κακουργήματι, καὶ ἡ ἐπίκλησις τῆς Δικαιοσύνης θέλει διδάξει τοὺς δράστας ὅτι δὲν ἐπετράπη αὐτοῖς ἡ χρῆσις ἐκείνης πρὸς καταστροφὴν ἐντίμων οἰκογενειαρχῶν, νομισάντων ἀπρεπὲς τὸ νὰ γίνωσιν ὄργανα ἐρωτικῶν σκοπῶν καὶ ὅτι κακὴν ἰδέαν εἶχον σχηματίσει περὶ τῆς ἀκεραιότητος τοῦ χαρακτῆρος τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τοῦ ἀμερολήπτου τοῦ ἐν Σύρῳ εἰσαγγελέως κ. Σπανίδου, ἐπαιρόμενοι ὅτι ἡ πρὸς τὰ ὑψηλὰ καὶ ἀξιοσέβαστα ταῦτα πρόσωπα φιλία των ἐνθαρρύνει εἰς διάπραξιν θεμιτῶν καὶ ἀθεμίτων, ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν ἑνὸς αἰσχροῦ καὶ ἀναξίου λόγου Λαμπαδαροπούλου, πρὸς σκάνδαλον πάντων.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ 24 Ἰουνίου 1383

Ν. Μπέλας.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Πληρώνετε τὸ νοικί σας.— Ὅτι ἔχει πολὺ δυσαρέστους συνεπείας ἐνίοτε τὸ νὰ δυστροπῆτε εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐνοικίου σας ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ἑξῆς:

Ἡ σκηνὴ ἐν Ἀμερικῇ. Ὁ κ. Ἀλφρέδος Τάδε, παρουσιάζων τὸν ἑαυτόν του ὡς ἔμπορον νεωτερισμῶν, εἶχε λησμονήσει νὰ πληρώσῃ τὸ ἐνοίκιον τοῦ δωματίου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου κατῴκει, καὶ ἐξηκολούθει νὰ τὸ λησμονῇ, καὶ νὰ μένῃ κωφὸς εἰς τὰς αἰτήσεις τοῦ ἰδιοκτήτου. Ὁ ἰδιοκτήτης ἀπεφάσισε νὰ τὸν διώξῃ· ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ἔφευγεν, ἐζητήθη πρὸς ἔξωσιν ἡ συνδρομὴ τοῦ ἁρμοδίου κλητῆρος· ὅπερ καὶ ἐγένετο. Ἐξήγοντο ἓν πρὸς ἓν τὰ σεντούκια τοῦ ἐμπόρου, καὶ ἐτίθεντο ἐπὶ τοῦ πεζοδρομίου· μέρος μετεκόμιζεν οὗτος, καὶ μέρος ὁ κλητήρ. Ἀλλὰ ποία ὑπῆρξεν ἡ ἔκπληξις τοῦ κλητῆρος, ὅταν μεταφέρων κιβώτιόν τι βαρύτερον τῶν ἄλλων καὶ εὐρυχωρότερον εἶδε νὰ πίπτῃ ἐξ αὐτῶν,—διότι ἐξ ἀπροσεξίας εἶχε μείνει ἀνοικτόν,—ὁλόκληρος συσκευὴ ἐργαλείων χρησίμων διὰ τὴν κατασκευὴν κιβδήλων ἀργυρῶν νομισμάτων. Ὁ κλητὴρ ἐκάλεσε τὴν ἀστυνομίαν, καὶ ὁ ἀποδιωκόμενος συνελήφθη. Μετ' ἀκριβεστέρας ἐρεύνας εὑρέθη ὅτι εἶναι φίνος παραχαράκτης. Καλὰ νὰ πάθῃ· ἂς ἐπλήρωνε τὸ νοικί του!

Ζέσταις! —Ἂς μὴ παραπονούμεθα πολὺ οἱ Ἀθηναῖοι διὰ τοὺς ἐπικρατοῦντας καύσωνας· ὑπάρχουν καὶ χειρότερα. Ἰδίως ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ φαίνεται ὅτι οἱ ἄνθρωποι βράζουν. Τὸ θερμόμετρον ἐδείκνυεν 97 βαθμοὺς Φαρενάϊτ ὑπὸ σκιάν. Οἱ ἄνθρωποι δὲν μποροῦσαν νὰ κινηθοῦν ἐξ ἀδυναμίας. 377 μικρὰ παιδία ἀπέθανον. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας τὸ θερμόμετρον ἔφθασε τοὺς 100 βαθμούς, θερμότητα δηλαδή, καθ' ἣν τὸ ὕδωρ ζέει. Τὰ παιδία τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐδεκατίσθησαν ἐλεεινά. Ἓξ ἄνδρες ἔπεσαν ἀπόπληκτοι ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ, πέντε ἐν Φιλαδελφείᾳ. Καὶ ἐπειδὴ εὑρισκόμεθα ἐν Ἀμερικῇ, μὴ ξενισθῆτε πολύ, ἂν σᾶς εἴπωμεν, ὅτι ἐνῷ ὁ καύσων οὗτος ὑψοῦτο ἀπειλητικὸς ἐναντίον πάσης ζωῆς καὶ ὁ πληθυσμὸς ἐκαίετο κατὰ γράμμα, αἴφνης φυσᾷ ἔνας τέτοιος κρύος βορριᾶς, ποὺ οἱ Ἀμερικανοὶ ἤναψαν δζάκια διὰ νὰ θερμανθοῦν, ἐν δὲ Σικάγῳ ἅπαντες ἐθεάθησαν μὲ μπαλτὰ εἰς τοὺς δρόμους. Πόσον μικραὶ φαίνονται εἰς τὰς μεταβολὰς τοῦ καιροῦ αἱ χρυσαῖ μας Ἀθῆναι ἀπέναντι τῶν κολοσσαίων τούτων ἀτμοσφαιρικῶν μεταβολῶν.

Ρακοσυλλέκτης.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρακτορεῖον Χαβᾶ

Παρίσιοι, 22 Ἰουλίου. Ὁ κ. Γουσταῦος Νακέ, βουλευτὴς Βωτελούζης, ἐξελέχθη γερουσιαστής.

Κάϊρον, 22. Χθὲς ἐγένετο ἐν τῇ πόλει καὶ τοῖς προαστείοις τοῦ Καΐρου 381 θάνατοι ἐκ χολέρας.

ΕΛΛΗΝ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ Δ. Π. ΓΟΥΔΗ

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Δευτέρα ὥραν 7 π. μ. διὰ Καλαμάκιον καὶ ἐκ Κορίνθου κατ' εὐθεῖαν δι' Αἰγίου, Πάτρας, Ζάκυνθον, Κυλλήνης, Κατάκωλον, Μαράθου, Πύλου, Κορώνης, Καλάμας, Γυθείου, Λεωνιδίου Σπέτσας, Ὕδραν καὶ Πειραιᾶ.

Δευτέρα » 6 π. μ. Δι' Αἰγίνας, λουτρὰ Μεθάνων Πόρον, Ὕδραν, Σπέτσας, Χέλιον, Ἄστρος, καὶ Ναύπλιον.

Τρίτη » 7 μ. μ. Δαύριον, Ἀλιβέριον, Χαλκίδα, Λίμνην λουτρὰ Αἰδηψοῦ, Ἀταλάντην, Στυλίδα, Ὠραιοῦς, Ἀλμυρὸν καὶ Βῶλον.

Παρασκευὴ » 6 π. μ. Ὕδραν, Σπέτσας, Λεωνίδιον, Γύθειον, Καλάμας, Κορώνην, Πύλον, Μάραθον, Ἁγ. Κυριακὴν Κατάκωλον, Ζάκυνθον, Κυλλήνην, Πάτρας, Αἴγιον, Κόρινθον, Καλαμάκιον καὶ Πειραιᾶ.

Παρασκευὴ » 6 μ. μ. Διὰ Δαύριον, Ἀλιβέριον, Χαλκίδα, λουτρὰ Αἰδηψοῦ Στυλίδα καὶ Βῶλον.

Σάββατον » 6 π. μ. Δι' Αἴγιναν, λουτρὰ Μεθάνων, Πόρον, Ὕδραν, Σπέτσας, Χέλιον, Ναύπλιον,

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝ

τοὺς ἔχοντας τοὺς ἑξῆς ἀριθμοὺς τοῦ *Μὴ Χάνεσαι*: **64, 101, 110** μέχρι **150, 158, 162, 183, 201, 274, 282, 321, 431** νὰ μᾶς τοὺς διευθύνουν εἰς τὸ γραφεῖον, οἱ θέλοντες ἐπὶ πληρωμῇ.